

יום שני

מַעֲשֵׂי הַנִּסִּים
שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
וְאֱלִישֶׁע הַנְּבִיא

ניסי אליהו הנביא זכור לטוב, ואלישע
הנביא זכור לטוב קריאת הפסוקים פותחת
שערים לפעול ישועות מה' יתברך

יום שני

מעשי הנסים

של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

מזון אליהו ע"י העורבים
(יזר')

וְהָיָה, מִהֲנַחֵל תִּשְׁתָּה; וְאֵת הָעֲרָבִים צִוִּיתִי,
לְכַלֵּךְ שָׁם, וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ, כְּדִבַּר יְהוָה; וַיֵּלֶךְ,
וַיֵּשֶׁב בְּנַחֵל כְּרִית, אֲשֶׁר, עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן,
וְהָעֲרָבִים, מִבָּאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר,
וּלְחֶם וּבָשָׂר, בָּעֶרֶב; וּמִן הַנַּחֵל, יִשְׁתָּה:

בשרי מזון

מעשי
הנסים

ליום שני

גם כד הקמח וצפית השמן

(יז, יד-טז)

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּד הַקֶּמֶחַ
לֹא תִכְלֶה, וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן, לֹא תִחְסֹר: עַד
יוֹם תֵּת יְהוָה, גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְתִלְךָ
וְתַעֲשֶׂה, כְּדַבַּר אֱלֹהֶיךָ; וְתֹאכַל הִיא וְהוּא
וּבֵיתָהּ, יָמִים, כֹּד הַקֶּמֶחַ לֹא כָלָתָה, וְצִפְחַת
הַשֶּׁמֶן לֹא חָסַר כְּדַבַּר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
אֱלֹהֶיךָ:

החייאת בן האלמנה

(יז, יט, כא-כג)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶיךָ, תִּנֵּי לִי אֶת בְּנִי; וַיִּקְחֵהוּ
מִחִיקָה, וַיַּעֲלֵהוּ אֶל הָעֵלְיָה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב
שָׁם, וַיִּשְׁכְּבֵהוּ, עַל מִטָּתוֹ, וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה,
וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי הַגִּם עַל הָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר
אֲנִי מִתְגֹּדֵד עִמָּה הִרְעוֹתָ, לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ,
וַיִּתְמַדַּד עַל הַיָּלֵד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וַיִּקְרָא אֶל
יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי, תֵּשֶׁב נָא נַפְשׁ
הַיָּלֵד הַזֶּה עַל קִרְבִּי:

ליום ישור מים

יום
שני

בשור מים

ירידת האש מן השמים,
ואכילת הקרבן והמים

(יח, לא-לט)

וַיִּקַּח אֱלֹהִים, שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים, כַּמֶּסֶפֶר,
שִׁבְטֵי בְנֵי יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר יְהוָה
אֵלָיו לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל יְהִי שֵׁמֶךָ. וַיִּבְנֶה אֶת
הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ, בְּשֵׁם יְהוָה; וַיַּעַשׂ תְּעֹלָה,
כְּבִית סֹאתִים זֶרַע, סָבִיב, לַמִּזְבֵּחַ. וַיַּעֲרֹךְ, אֶת
הָעֵצִים; וַיִּנְתֵּחַ, אֶת הַפֶּר, וַיִּשֶׂם, עַל הָעֵצִים.
וַיֹּאמֶר, מִלֹּא אַרְבָּעָה כַּדִּים מִיִּם, וַיִּצְקוּ
עַל הָעֹלָה, וְעַל הָעֵצִים; וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ,
וַיֹּאמֶר שִׁלְשׁוֹ וַיִּשְׁלְשׁוּ וַיִּלְכוּ הַמַּיִם, סָבִיב
לַמִּזְבֵּחַ; וְגַם אֶת הַתְּעֹלָה, מִלֹּא מַיִם, וַיְהִי
בַּעֲלֹת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׂ אֱלֹהִים הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר,
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל, הַיּוֹם
יֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עֲבָדְךָ;
וּבְדַבְּרְךָ עָשִׂיתִי, אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עֲנֵנִי
יְהוָה, עֲנֵנִי, וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה
הָאֱלֹהִים; וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לִבָּם, אַחֲרָנִית
וְתִפֹּל אִשׁ יְהוָה, וְתֹאכַל אֶת הָעֹלָה וְאֶת

בשר מידים

מעשי
הנשים

ליום יעזר

הַעֲצִים, וְאֶת הָאֲבָנִים, וְאֶת הָעֵפֶר; וְאֶת הַמִּים
אֲשֶׁר בַּתְּעֵלָה, לַחֲכָה, וַיֵּרָא, כָּל הָעָם, וַיִּפְּלוּ,
עַל פְּנֵיהֶם; וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים:

הורדת הגשם בתפילה

(יח, מא-מה)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָאב, עֲלֵה אֶכֶל וּשְׂתֵה:
כִּי קוֹל, הַמּוֹן הַגֶּשֶׁם וַיַּעֲלֵה אַחָאב, לֶאֱכֹל
וּלְשִׁתּוֹת; וַאֲלֵינוּ עֲלֵה אֶל רֹאשׁ הַכְּרָמִל,
וַיִּגְהַר אֶרְצָה, וַיֵּשֶׁם פָּנָיו, בֵּין בְּרָכּוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל נַעֲרוֹ, עֲלֵה נָא הַבֵּט דָּרֶךְ יָם, וַיַּעַל וַיִּבֶט,
וַיֹּאמֶר אֵין מְאוּמָה; וַיֹּאמֶר, שֶׁב שְׁבַע פְּעָמִים
וַיְהִי, בַּשְּׂבָעִית, וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָב קִטְנָה כְּכַף
אִישׁ, עֲלֵה מִים; וַיֹּאמֶר, עֲלֵה אָמַר אֶל אַחָאב
אָסֹר וָרֹד, וְלֹא יַעֲצֹרְכָה, הַגֶּשֶׁם:

אכילה ע"י מלאך ארבעים יום
וארבעים לילה לרא אכילה ושתייה

(יט, ה-ה)

וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּישֶׁן, תַּחַת, רֹתֶם אֶחָד; וְהִנֵּה זֶה
מֶלֶאךָ נֹגֵעַ בּוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכוֹל, וַיִּבֶט,

וְהָיָה מִרְאשֵׁתָיו עֲגַת רִצְפִּים וְצִפְחַת מַיִם;
וַיֹּאכַל וַיֵּשֶׁת, וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּשֶׁב מִלְאךְ
יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַע בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוּם אֹכַל: כִּי
רַב מְמַד, הִדְרָה, וַיָּקָם, וַיֹּאכַל וַיֵּשֶׁתָּה; וַיֵּלֶךְ
בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהִיא, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה, עַד הָרַח הָאֱלֹהִים, חֹרֵב:

התגלות ה' לאליהו

(יט, ט, יא - יג)

וַיָּבֹא שָׁם אֶל הַמַּעְרָה, וַיֵּלֶן שָׁם; וְהָיָה דְבַר
יְהוָה, אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה לָּךְ פֹּה אֱלִיָּהוּ,
וַיֹּאמֶר, צֵא וְעַמְדָּת בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה, וְהָיָה
יְהוָה עִבֹר וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים
וּמִשְׁבֵּר סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה;
וְאַחֵר הָרוּחַ רַעַשׁ, לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה וְאַחֵר
הָרַעַשׁ אֵשׁ, לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה; וְאַחֵר הָאֵשׁ, קוֹל
דְּמָמָה דַּקָּה וַיְהִי כְשִׁמְעַ אֱלִיָּהוּ, וַיֵּלֶט פָּנָיו
בְּאֲדָרְתּוֹ, וַיֵּצֵא, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה; וְהָיָה
אֵלָיו, קוֹל, וַיֹּאמֶר, מַה לָּךְ פֹּה אֱלִיָּהוּ:

בשרד מירם

מעשי
הנשים

ליום ישרדות

הגיצחון על אדם

(ב, יג, כא)

וְהִנֵּה נִבְיָא אֶחָד, נֶגֶשׁ אֶל אַחָאב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה, הִרְאִיתָ אֶת כָּל הַהֲמוֹן
הַגָּדוֹל הַזֶּה; הֲנִנִי נִתְּנוּ בַיָּדָךְ הַיּוֹם, וַיֵּדַעַת כִּי
אֲנִי יְהוָה. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּךְ אֶת הַסּוּס
וְאֶת הָרֶכֶב, וְהִכָּה בָאָרֶם, מִכָּה גְדוֹלָה:

הנבואה על אחאב וקיומה

(כא, יז-יט/כב, לו-לח)

וַיְהִי, דְּבַר יְהוָה, אֶל אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי, לֵאמֹר
קוּם יֵרֵד, לִקְרֹאת אַחָאב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּשִׁמְרוֹן; הִנֵּה בְּכֶרֶם נְבוֹת, אֲשֶׁר יֵרֵד שָׁם
לְרֵשֶׁתוֹ וְדִבְרַת אֱלֹיו לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה,
הֲרִצְחֹתָ, וְגַם יִרְשֶׁתָּ; וְדִבְרַת אֱלֹיו לֵאמֹר, כֹּה
אָמַר יְהוָה, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְחוּ הַכְּלָבִים אֶת
דָּם נְבוֹת, יִלְקֹוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמָּךְ גַּם אַתָּה.
וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ, וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן; וַיִּקְבְּרוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁמְרוֹן וַיִּשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב עַל בִּרְכַת
שִׁמְרוֹן, וַיִּלְקֹוּ הַכְּלָבִים אֶת דָּמוֹ, וְהַזְנוֹת,
רָחֲצוּ כְדֶבֶר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

הנבואה על אחזיה וקיומה

(ב, א-ד, טז-יז)

וּמֶלֶךְ יְהוּדָה, דִּבֶּר אֶל אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִּי, קוּם
עָלֶיךָ, לִקְרֹאת מֶלֶכִּי מֶלֶךְ שְׁמֵרוֹן; וְדִבֶּר
אֱלֹהִים הַמִּכְלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם
הַלְכִים לְדֹרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֲקֵרוֹן
וְלָכֵן, כֹּה אָמַר יְהוּדָה, הַמָּטָה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם
לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה, כִּי מוֹת תָּמוּת; וַיֵּלֶךְ, אֱלֹהֵי.
וַיָּמָת כְּדִבַּר יְהוּדָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ, וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹרָם תַּחֲתָיו:

הריגת השד וחמישיו ע"י אש מן השמים

(ב, א, י)

וַיַּעֲנֶה אֱלֹהֵינוּ, וַיִּדְבֹּר אֶל שֹׁר הַחֲמֻשִּׁים, וְאִם
אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי, תֵּרֵד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל
אֹתְךָ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ; וְתֵרֵד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמֻשָּׁיו:

בקיעת הירדן ע"י אליהו

(ב, ב, ח)

וַיִּקַּח אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם,
וַיַּחֲצוּ הַנָּה וְהַנָּה; וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם, בַּחֲרֻבָּה:

בשדר מים

מעשי
הנסיים

ליום ישר צדק

עליית אליהו בסערה לשמיים

(ב,ב,יא)

וַיְהִי, הַמָּחָה הַלְכִים הַלֹּךְ וְדָבָר, וְהִנֵּה רֶכֶב
אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ, וַיַּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם; וַיַּעַל,
אֵלָיָהוּ, בַּסַּעֲרָה, הַשָּׁמַיִם:

חציית הירדן ע"י אלישע

(ב,ב,יד)

וַיִּקַּח אֶת אֲדָרֶת אֵלָיָהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו,
וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר, אֵיהָ יְהוָה אֱלֹהֵי
אֵלָיָהוּ; אֵף הוּא וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם, וַיִּחְצוּ הִנֵּה
וְהִנֵּה, וַיַּעֲבֹר, אֱלִישָׁע:

המתקת המים ע"י "מלח"

(ב,ב,יט-כב)

וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, אֵל אֱלִישָׁע, הִנֵּה נָא
מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב, כַּאֲשֶׁר אֲדָנִי רָאָה; וְהַמַּיִם
רָעִים, וְהָאָרֶץ מְשַׁכֶּלֶת וַיֹּאמְרוּ, קָחוּ לִי צִלְחִית
חֲדָשָׁה, וְשִׂימוּ שָׁם, מֶלַח; וַיִּקְחוּ, אֵלָיו וַיֵּצֵא
אֵל מוֹצָא הַמַּיִם, וַיִּשְׁלֹךְ שָׁם מֶלַח; וַיֹּאמְרוּ
כֹּה אָמַר יְהוָה, רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה

מִשֵּׁם עוֹד, מוֹת וּמִשְׁכָּלֶת וַיִּרְפוּ הַמַּיִם, עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, כַּדְּבַר אֱלֹהֵשֶׁע, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

גם הדובים והיער

(ב,ב,בג-כד)

וַיַּעַל מִשֵּׁם, בֵּית אֵל; וְהוּא עָלָה בְּדֶרֶךְ,
וַנַּעֲרִים קִטְנִים יֵצְאוּ מִן הָעִיר, וַיִּתְקַלְסוּ בּוֹ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ, עָלָה קֶרֶחַ עָלָה קֶרֶחַ וַיִּפֹּן אַחֲרָיו
וַיֵּרָאם, וַיִּקְלָלם בְּשֵׁם יְהוָה; וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּי
דָבִים, מִן הַיַּעַר, וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם, אַרְבָּעִים
וּשְׁנֵי יְלָדִים:

מִלּוֹי הַנַּחֲל לֹא גִשֵּׁם

(ב,ג,טז,יז,כ)

וַיֹּאמֶר, כֹּה אָמַר יְהוָה: עֲשֵׂה הַנַּחֲל הַזֶּה,
גְּבִים גְּבִים כִּי כֹה אָמַר יְהוָה, לֹא תִרְאוּ רוּחַ
וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם, וְהַנַּחֲל הַזֶּהוּ, יִמְלֵא מַיִם;
וּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם, וּבְהֶמְתְּכֶם. וַיְהִי
כַּבֶּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וְהִנֵּה מַיִם בָּאִים מִדֶּרֶךְ
אֲדוֹם; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֶת הַמַּיִם:

בְּשֵׁר מִיָּדָם

מִעֲשֵׂי
הַנִּסִּים

לִדְם יִשְׂרָאֵל

הנצחון על מואב

(כ,ג,יח,יט,כד,כה)

וְנָקַל זֹאת, בְּעֵינַי יְהוָה; וְנָתַן אֶת מוֹאֵב,
בְּיָדְכֶם, וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְּצָר, וְכָל עִיר
מִבְּחוּר, וְכָל עֵץ טוֹב תִּפְּלוּ, וְכָל מַעְיָנִי
מִים תִּסְתְּמוּ; וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה, תִּכְאֲבוּ
בְּאֲבָנִים: וַיָּבֹאוּ, אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְמוּ
יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת מוֹאֵב, וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵיהֶם; וַיִּכּוּ
בָּהּ, וְהִכּוּת אֶת מוֹאֵב וְהָעָרִים יִהְיוּ וְכָל
חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ אֲבָנוֹ וּמִלְאוּהָ,
וְכָל מַעְיָן מִים יִסְתְּמוּ וְכָל עֵץ טוֹב יִפְּלוּ,
עַד הַשְּׂאִיר אֲבָנִיהָ בְּקִיר, חֲרָשֶׁת; וַיִּסְבּוּ
הַקְּלָעִים, וַיִּכּוּהָ, וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאֵב, כִּי חֹזֶק
מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה; וַיִּקַּח אוֹתוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ
שִׁלַּף חָרֶב, לְהִבָּקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ:

גם דיבוי השמן

(פ"ד, א-ז)

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל
אֱלֹהֵי שָׁע לֵאמֹר, עֲבַדְךָ אִישִׁי מֵת, וְאַתָּה יָדַעְתָּ,
כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יָרָא אֶת יְהוָה; וְהַנְּשָׂה בָּא

לִידָם יִשְׂרָאֵל

יום
שני

בשדר מידם

לַקַּחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדֵי לוֹ, לַעֲבָדִים וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 אֱלִישֶׁעַ, מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, הַגִּידִי לִי, מָה יֵשׁ לָךְ
 בְּבֵית; וַתֹּאמֶר, אֵין לִשְׂפָחָתְךָ כָּל בְּבֵית, כִּי,
 אִם אֲסוּדָּה שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר, לָכִי שְׁאַלִי לָךְ כֵּלִים
 מִן הַחוּץ, מֵאֵת, כָּל שְׂכָנֶיךָ כֵּלִים וְקִיָּם, אֶל
 תִּמְעִיטִי וּבָאת, וְסָגַרְתָּ הַדֶּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעַד
 בְּנִיךָ, וַיִּצְקֶתָ, עַל כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה; וְהִמָּלֵא,
 תִּסִּיעִי. הַ וַתֵּלֶךְ, מֵאֵתוֹ, וַתִּסָּגֵר הַדֶּלֶת, בְּעֶדְהָ
 וּבְעַד בְּנִיהָ; הֵם מַגִּישִׁים אֵלֶיהָ, וְהִיא מוֹצֶקֶת
 וַיְהִי כִּמְלֵאת הַכֵּלִים, וַתֹּאמֶר אֶל בְּנֵה הַגִּישָׁה
 אֵלַי עוֹד כָּלִי, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, אֵין עוֹד כָּלִי;
 וַיַּעֲמֵד, הַשֶּׁמֶן. וַתֵּבֵא, וַתִּגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים,
 וַיֹּאמֶר לָכִי מְכָרִי אֶת הַשֶּׁמֶן, וְשִׁלְמִי אֶת
 נְשִׁיךָ; וְאֵת וּבְנִיךָ, תַּחֲיִי בְּנוֹתָר:

נתינת בן לשונמית

(בד, מז, יז)

וַיֹּאמֶר, קְרָא לָהּ; וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֵד, בַּפֶּתַח
 וַיֹּאמֶר, לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֵת חֲבֻקָת בֶּן;
 וַתֹּאמֶר, אֶל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל תִּכְזֹּב,

בְּשִׁפְחָתָךְ וַתַּהַר הָאִשָּׁה, וַתֵּלֶד בֶּן, לְמוֹעֵד
הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלֹהֵי־שָׁע:

גם החייאת הילד

(ב, ד, לב-לד)

וַיָּבֹא אֱלֹהֵי־שָׁע, הַבֵּיתָהּ; וַהֲנִה הַנֶּעַר מֵת,
מִשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ וַיָּבֹא, וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד
שְׁנֵיהֶם; וַיִּתְּפִלֵּל, אֵל יְהוָה וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל
הַיֶּלֶד, וַיִּשֶׁם פִּיּוֹ עַל פִּיּוֹ וַעֲיִנָּיו עַל עֵינָיו
וַכֹּפִיו עַל כַּפּוֹ, וַיִּגָּהֶר, עָלָיו; וַיָּחֶם, בְּשֹׁר הַיֶּלֶד
וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת, אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה, וַיַּעַל,
וַיִּגָּהֶר עָלָיו; וַיִּזְוֹרֵר הַנֶּעַר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים,
וַיִּפְקַח הַנֶּעַר אֶת עֵינָיו:

דיפוי האדם שבסיד

(פ"ד, לח-מא)

וְאֱלֹהֵי־שָׁע שָׁב הַגְּלָגְלָה, וַהֲרַעַב בָּאָרֶץ, וּבְנֵי
הַנְּבִיאִים, יֹשְׁבִים לְפָנָיו; וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ, שְׁפֹת
הַסִּיר הַגְּדוֹלָה, וּבִשְׁל נָזִיד, לְבְנֵי הַנְּבִיאִים
וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה, לְלַקֵּט אֹרֶז, וַיִּמָּצֵא
גֶּפֶן שָׂדֶה, וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פַקְעֵת שָׂדֶה מְלֵא

בְּגֵדוֹ; וַיָּבֵא, וַיַּפְלֹחַ אֶל סִיר הַנָּזִיד כִּי לֹא
יָדְעוּ וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים, לֶאֱכֹל; וַיְהִי כְּאֹכְלָם
מִהַנָּזִיד וְהִמָּה צָעֲקוּ, וַיֹּאמְרוּ מוֹת בְּסִיר אִישׁ
הָאֱלֹהִים, וְלֹא יָכִלוּ, לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר, וַקְחוּ
קֶמֶחַ, וַיִּשְׁלֹךְ, אֶל הַסִּיר; וַיֹּאמֶר, צֵק לָעַם
וַיֹּאכִלוּ, וְלֹא הָיָה דְבַר רָע, בְּסִיר:

הבדכה באוכל והותר

(פ"ד, מב-מד)

וְאִישׁ בָּא מִבַּעַל שְׁלֶשָׁה, וַיָּבֵא לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים לֶחֶם בַּכּוֹרִים עֲשָׂרִים לֶחֶם שְׁעָרִים,
וְכֶרֶמֶל, בְּצִקְלָנוּ; וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכִלוּ
וַיֹּאמֶר, מִשְׁדָּתוֹ, מָה אֵתָּן זֶה, לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ;
וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכִלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה,
אֲכַל וְהוֹתֵר וַיֵּתֶן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכִלוּ וַיִּזְתְּרוּ,
כַּדְּבַר יְהוָה:

דיפוי נעמן מצרעתו

(פ"ה, י"ד)

וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע, מִלֶּאךָ לֵאמֹר: הֲלוֹךְ,
וְרַחֲצֵת שִׁבְעַת פְּעָמִים בִּיַּרְדֵּן, וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרְךָ

לָךְ, וַיִּטְהַר: וַיֵּרֶד, וַיִּטְבַּל בַּיַּרְדֵּן שְׁבַע פְּעָמִים,
כְּדָבָר, אִישׁ הָאֱלֹהִים; וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ, כְּבֶשֶׂר
נָעַר קָטָן וַיִּטְהַר:

צִרְעַת גַּחֲזִי

(פ"ה, ב"ר - כ"ז)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לְבִי הָלָךְ, כְּאִשֶּׁר הִפֵּךְ אִישׁ
מֵעַל מִרְכַּבְתּוֹ לִקְרֹאתָךְ; הֵעֵת לְקַחַת אֶת
הַכֶּסֶף, וְלְקַחַת בְּגָדִים, וְזִיתִים וְכֶרֶמִים וְצֹאן
וּבָקָר, וְעֶבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וְצִרְעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק
בָּךְ, וּבְזֹרְעֶךָ לְעוֹלָם; וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו, מִצָּרַע
כֶּשֶׁלֶג:

הַצַּפַּת הַבְּרֹזֶל מֵהִירְדָן

(פ"ו, ה"ז)

וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה, וְאֵת הַבְּרֹזֶל נָפַל
אֶל הַמַּיִם; וַיִּצָּעַק וַיֹּאמֶר אָהָּ אֲדֹנִי, וְהוּא
שָׂאוֹל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים, אָנָּה נָפַל;
וַיִּרְאֵהוּ, אֶת הַמָּקוֹם, וַיִּקְצַב עֵץ וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה,
וַיִּצֵּף הַבְּרֹזֶל, וַיֹּאמֶר, הֲרֵם לָךְ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ,
וַיִּקְחֵהוּ:

ראיית מיקום מלך אדם

(פ"ד, ח-ט)

וּמֶלֶךְ אָדָם, הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל; וַיִּזְעַץ אֶל
עַבְדָּיו לֵאמֹר, אֶל מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמָנִי תַחֲנַנְתִּי
וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר, הִשְׁמַר, מֵעַכְבֵּר הַמְּקוֹם הַזֶּה: כִּי שָׁם,
אָדָם נִחַתִּים:

פקיחת עיני הנער

(פ"ד, טז-יז)

וַיִּשְׁכֹּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים, לָקוּם, וַיֵּצֵא,
וְהָנִה חֵיל סוֹכֵב אֶת הָעִיר וְסוֹס וָרֶכֶב; וַיֹּאמֶר
נַעֲרוֹ אֵלָיו אָהָה אֲדֹנִי, אֵיכָה נַעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר,
אַל תִּירָא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתַנּוּ, מֵאֲשֶׁר אוֹתָם
וַיִּתְּפִל אֱלִישֶׁעַ, וַיֹּאמֶר, יְהוָה, פָּקַח נָא אֶת
עֵינָיו וַיִּרְאָה; וַיִּפְקַח יְהוָה, אֶת עֵינֵי הַנֶּעֶר,
וַיִּירָא וְהָנִה הָהָר מְלֵא סוֹסִים וָרֶכֶב אִשׁ,
סְבִיבַת אֱלִישֶׁעַ:

בשר מידם

מעשי
הנשים

ליום ישר צדק

הכאת אדם בסנודים

(פ"ה, יח)

וַיֵּרְדּוּ, אֵלָיו, וַיִּתְּפֹלֵל אֱלִישֶׁעַ אֶל יְהוָה
וַיֹּאמֶר, הֵךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסִנּוּדִים; וַיִּכֶם
בְּסִנּוּדִים, כְּדָבָר אֱלִישֶׁעַ:

ראיית שליח המלך הבא להרגו

(פ"ו, לב-לג)

וְאֱלִישֶׁעַ יָשָׁב בְּבֵיתוֹ, וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבִים אִתּוֹ;
וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵיו, בְּטָרֶם יָבֹא הַמֶּלֶךְ.
אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל הַזְקֵנִים הַדְּאִיתֶם כִּי שְׁלַח
בֶּן הַמְּרִצָּח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת רֹאשִׁי, וְאִנִּי כָּבֹא
הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדֹּלֶת וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֹּלֶת,
הֲלוֹא קוֹל רַגְלִי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו עוֹדֵנִי מִדְּבַר
עַמִּם, וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יֵרֵד אֵלָיו; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה
זֹאת הַרְעָה מֵאֵת יְהוָה מָה אוֹחִיל לַיהוָה, עוֹד:

נבואת מכירת התבואה בזול

(פ"ז, א)

וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ, שִׁמְעוּ דְּבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה, כָּעֵת מִּחְרָר סָאָה סִלֶּת בְּשֶׁקֶל וְסִאתִים
שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שְׁמֶרוֹן: וַיֵּצֵא הָעָם

וַיִּבְזֶה, אֶת מַחְנֵה אָדָם; וַיְהִי סָאָה סִלַּת בְּשָׁקָל,
וּסְאָתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקָל כְּדָבָר יְהוָה:

הנבואה על השליש וקיומה

(פ"ז, ב, יז)

וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ
אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם, הִיְהִיָּה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיֹּאמֶר,
הַנָּכָה רָאָה בְּעֵינֶיךָ, וּמִשָּׁם, לֹא תֹאכַל:
וְהַמֶּלֶךְ הַפְקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל
יָדוֹ, עַל הַשַּׁעַר, וַיִּרְמָסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר, וַיָּמָת:

הנבואה על בן הדד

(פ"ח, טו, יז)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֶׁע, לֵךְ אָמַר לוֹ חַיָּה תִּחְיֶה;
וְהִרְאֵנִי יְהוָה, כִּי מוֹת יָמוּת: וַיְהִי מִמַּחֲרַת,
וַיִּקַּח הַמֶּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם, וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו,
וַיָּמָת; וַיִּמְלֹךְ חֲזָהֲאֵל, תַּחֲתָיו:

החייאת המת מעצמות אלישע

(פ"ג, כ-כא)

וַיָּמָת אֱלִישֶׁע, וַיִּקְבְּרֵהוּ; וַגִּדְּוִדִי מוֹאָב יָבֹאוּ
בָּאָרֶץ, בָּא שָׁנָה וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ, וְהִנֵּה

בשדר מרים

מעשי
הנשים

ליום
לשדר צדק

רְאוּ אֶת הַגָּדוֹד, וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ, בְּקֶכֶד
אֱלִישָׁע; וַיִּלֶּךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ, בְּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע,
וַיְחִי, וַיָּקָם עַל רַגְלָיו:

